

Det er derfor ogsaa ganske naturligt, at man benytter den Lejlighed, der her gives, til at søge at faa ordnede Forhold paa dette Omraade. Jeg tror, det er rigtigt, at man gør sig fortrolig med den Tanke, at disse Rutebiler efterhaanden gaar ind som et naturligt Led i Samfærdselsforholdene. Men saa er det ogsaa rimeligt, at det offentlige griber ind og søger at bringe Udviklingen ind i sunde og naturlige Baner til Gavn baade for de Mennesker, der etablerer disse Rutebiler, og for det Publikum, der stadig i større og større Antal benytter dem. Man kan ikke komme udenom, at disse Rutebiler mange Steder har deres Mission, og der maa det være det offentliges Opgave at anerkende dem og søge at skabe et Samarbejde mellem dem og de andre Samfærdselsmidler. Men der er heller ikke Tvivl om, at disse Rutebilers Tilstedeværelse andre Steder er aldeles upaakrævet, og ikke alene upaakrævet, men jeg vil ogsaa hævde, at de paa sine Steder samfundsekonomisk set er skadelige, og der mener jeg, at det er lige saa rimeligt, at man fra det offentliges Side kan lægge sig hindrende i Vejen. Jeg vil gerne til Belysning af det Omtang, Kørselen med Rutebiler har faaet, oplyse, at Formanden for Foreningen af Omnibiler i Danmark har meddelt mig, at der i Øjeblikket findes mellem 500 og 550 Omnibiler, af hvilke de ca. 350 er organiserede i den nævnte Forening; og efter de Forespørgsler, jeg har gjort, tror jeg, jeg kan sige, at disse Rutebiler daglig befordrer gennemsnitlig ca. 30 Personer hver. Det vil altsaa sige, at ca. 15 000 af Landets Borgere daglig færdes med disse Rutebiler. Naar det er Tilfældet, tror jeg ikke, det med Rette kan bebrejdes Lovgivningsmagten, at den træffer Foranstaltninger, der sikrer disse Menneskers Fart hen ad Vejene, dels ved at kræve, at Omnibilerne skal opfylde visse Betingelser, og dels ved at paabyde bestemte Færdselsregler. Med dette Tal, 15 000, in mente tror jeg at turde sige, at den Kritik, der tidligere har været fremsat overfor Bilerne, gaaende ud paa, at de kun havde Interesse for de velhavende Klasser, maa forstumme. Man har med Omnibilen faaet det, jeg før kaldte „Allemandsbilen“; Bilerne har faaet Allemandsinteresse, og derigennem har dette Lovforslag faaet større Betydning for hele Befolkningen, end man maaske egentlig skulde tro.

§ 19 er i det hele og store et udmærket Forhandlingsgrundlag, og da jeg, som før nævnt, gaar ud fra, at Lovforslaget kommer i Udvalg, skal jeg ikke gaa nærmere ind

paa, hvilke Betingelser der bør opstilles, men kun antyde, at der i hvert Fald maa stilles meget strenge Fordringer til Omnibilernes Soliditet, idet de netop paa dette Omraade lader meget tilbage at ønske. Endvidere vil jeg gøre opmærksom paa, at Vognenes Passagerantal ikke bør fastsættes efter det Antal Siddepladser, Vognen er indrettet til, men man maa i væsentlig Grad lade det være afhængigt af hele Vognens Bygning og Soliditet. En anden Ting, som jeg her straks ved første Behandling meget kraftigt vil understrege, er Nødvendigheden af, at der altid findes to Udgange i en Omnibil, en foran og en bagtil, og jeg skal henstille til det kommende Udvalg, om det ikke vilde være rimeligt at faa et saadant og lignende Krav nærmere præciseret i selve Lovforslaget.

Den Afgift, som Omnibilerne skal betale, skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Jeg gaar ud fra, at hvordan dette Forhold end ordnes, vil det blive saaledes, at de Penge, der kommer ind, anvendes til Forbedring af de Veje, som Rutebilerne befærder.

I Lovforslagets § 21 røres der ved et Punkt, som jeg vil kalde et af Færdselsulykkernes hyppigste Aarsagsforhold. Jeg vil udtale min store Glæde over, at Politiet faar Lov til at skære Træer og levende Hegn ned paa Gader, Veje eller Pladser, hvor de er til Hinder for Færdselen; men jeg vil samtidig henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, om det ikke er en Forglemmelse, at der ikke er tilføjet: „eller Skæringer mellem Veje og Jernbaner“, da vi jo har Erfaring for, at der netop ved saadanne Overskæringer tidt sker Ulykker, fordi Hegn ikke har været skaaret ned. Endelig vil jeg henstille, at Politiet i vid Udstrækning benytter den Myndighed, som her gives det; jeg tror, at Politiet paa dette Punkt hellere maa være for skrap end for lempeligt.

Som de fleste andre Lovforslag slutter ogsaa dette med Bødestemmelser. Jeg vil henstille, om disse Bøder, som skal tilfalde Politikassen, ikke bør indgaa som en særlig Fond indenfor Politikassen, saaledes at Politimesteren i denne Fond kan have de nødvendige Midler til Afmærkninger o. l. Disse Afmærkninger har meget stor Betydning for Færdselssikkerheden, og Erfaringen viser, at det ofte er vanskeligt at faa de kommunale Kasser til at betale de med saadanne Foranstaltninger forbundne Omkostninger.

Saa underligt som det maaske vil lyde, skal jeg slutte med en Henstilling